

борцьва въ групы ббльшихъ посёдательствъ. Тытъ всьтъ можна бы зачислити до вышайныхъ правъ борцьва сельскитъ, а не надьляти ихъ окремымъ якимсь правомъ, въ некористь выборцьва въ куріа сельскомъ. Вирилисты ть не стоить выше отъ селянъ нъ интеллигенціаю, нъ посёлостію земскою, нъ не мають боронити своитъ якине окремытъ инттересовъ, а въ богато случаяхъ альтерують право вольного выбору селянъ. Коли неразъ громада дьла посьдая леди кобляють выборцьва, то лучане, що вирилистовъ есть значно ббльше. А якъ бы грунты доминакальнй дробилась ще и въ будущий въ той прогрессивнй пропорціи, якъ до теперь, то легко могло-бы статися, що голосъ громады яко выборцьва утративъ-бы зовсьмъ свое значенне, т. е. вирилисты мала-бы повсюду перевагу чисельну. До того треба додати, що вирилисты поносять въ отиошеню до селянъ меншй тугары на дороги, школы, будынки парохіальнй, церкви и т. д., а мимо того устава надьляе ихъ ббльшими политичными правами. За то, що сясаръ провинивъ, ишьають ковалы: за то, що въ обшарь дьбрескыиъ зайшовъ якись пересорть, що земля доминакальну поварцельовано и отступлено на власнотъ ровнымъ десяткамъ одинаць, на то — кажемо — мае теривти меншй посьдатель, котрый чейже въ Соймъ и въ Радахъ повьтовыхъ мае боронити свои становй окремы инттересы! Крижада тутъ явна и мы пригадуемо, що и найвышай трибуналъ державный въ своитъ часъ выдавъ ореченне противъ привилегіи ситъ вирилистовъ.

Давнйше внесенне подноситъ Выдьва краевый теперь на ново въ Соймъ краевомъ и домагаея именно амныи §. 14. соймовои ординаціи выборчои въ дия 26 лютого 1861 р., якъ и §. 8. ординаціи выборчои повьтвон въ дия 12 сьрпня 1866 р. Выдьва краевый предькладне именно сльдуючу стилизацію §. 14.: „Повнолтьнй, до союза державы австрійскои належачй посьдатель посьлостей табулярныхъ, не влюченыхъ до громады, отъ котрыхъ реальныхъ податокъ державный выносятся найменше 25 ар., а не доходить повной сумы 100 ар., мають право учаси въ выборь посла въ громады сельскитъ того округа выборчого, въ котромъ лежать ихъ посьлосты, съ уваженнемъ постановъ уставы въ д. 20 вересня 1866 р. Въ помехи кобляють спьдпосьдательствъ такои посьлосты голосуе той, котрому вей дадутъ повномочіа.“ А вновь §. 8. мая гласити въ проктованй уставъ: „Право выбирати членовъ Рады повьтвон въ групь громады сельскитъ мають такожъ горожане австрійскй, що въ повьтв посьдають а-малъ табулярнй и платять рьчно непосредныхъ податковъ отъ 25 до 100 ар.“

Мимо нерациональности и навьтъ анахронизму внесенне Выдьва краевомъ имовьрно перейде въ Соймъ. Кажемо нерациональности, бо дьйствно нова устава не намьрае набьрнй збяраетъ они до Одессы, а зь-отти вьзуть ихъ въ усурійскй край надь Амуромъ. Лодь догнала нашъ корабель недалеко мьсци, де находять леговыиъя морскихъ овныи*). По ливахъ лудей зовсьмъ не було сльдно жалу за роднымъ краемъ; дьланъ, видяко обьдхьленъ, выгойкували воакныиъ голосами поганй пьвон. Ливъ жьвны глядьли оумно по-задъ себе, якъ-бы сказати хотьла: Прощай, рьднйа землице, не побачивъ тебе бьднй! — Чи се Малороссы? — пытаю у овьщеника. — Отъ насъ ливъ Малороссовъ вывозать. Не добрыхъ дожидь мы чаовъ! Въ цьлбмъ аерманьшкыиъ и тирасольскыиъ повьтв абьбжева муха (жутокъ) отъ кобляють льтъ окрьбъ вьщитъ овьщеникы, а отъ двохъ льтъ еще и „хьбьна вошь“ донашусь останки. Луде побьднль, поспродувалась, дальше жита нъ оловьтъ... — Предь-жъ ту тьлько нмьцкыиъ колоний, и цьвтуцахъ, богатыхъ, — чи не могла бы и нашъ мужикъ взятись за управу винограду? А на огьпахъ просторныхъ чи не доосыть мьсца для вышаву товару? — Нашъ земьства якись часъ думали про розведенне виноградовъ. Они вже и заложили були кобля школы, де мужики учатьиъ мали винограднои куьлтуры, та не повелось ть намагавъ. Селяне рьдше брались за вышавъ товару, та зновъ друге ляхе, що продажи нежи. Теперь зовсюды навьтъ замкнота граница: нема вышаву нъ до

Прусы, нъ до Австрій, — за пару волонъ, що давнйше стоили 120 и ббльше рубльв, ныль и 40 руб. по дьставо. При такой цьнъ насъ стьпу и пастуха ббльше вынесо, якъ воьмъ варгь. — О окольо и познавъ вашъ людъ, то думаю, що ту еще нивъ причаьмъ убожества. Народъ у насъ дуже темный, розингый. Нылъ, въ бьльмъ денъ, та еще въ пятницю, музыкы гравы по корчмахъ — може бы церковь що зарьдила на таку неморальность? — Не зарьдить! — сказавъ резолутивно старшй батюшка. — Отъ у насъ, въ Галичинъ, народъ уолухавъ оловъ овьщениковъ — майже въ кождьмъ селъ братьства тьверезости, дькуды и цьбл сьла поспрьдглы тьверезости. — Ту не поможе, — отьовьтъ старшй, вьливши сьтанокъ до чаркы. Я аь-разу проповьдувавъ тьверезость, а теперь бачу, що и залгоуотий не поможе. У насъ по сьлахъ самъ безбожники, штуидноты, безпосовьники, мене два разы подьналяли... — Боть еще и другий оловьтъ, уморальнйа людъ: читальиъ. — Що за читальнй? якъ читальнй? — цьтавъ петерпехиво старшй. — А такъ: громадскй касна, бьобьды. Селяне подъ провodomъ овьщеника, учьтєла, дька, або якого поважного громадянина сьходить разьомъ, читаютъ газеты, книжки... — Та що вы говорите! — отьовьтъ отъ гьбьвомъ старшй. — Хто у насъ буде читати, та еще овьткы газеты та книжки?! Якъ-бы и таке побачивъ въ селъ, сьбчась повьдомивъ бы влаоть...

*) Боть то рьдъ дельфинь — delphinus phocaena. Ихъ передь плавкы, простортьи пьнорьдъ, мають зь далека подобу ньгъ.

дьялти голосомъ вирильнымъ всякого властителя земль, платячого 25—100 ар. рьчного безпосередного податку, а лише того, що случайно сидитъ на грунтъ доминакальнй. Се не тьлько крайна неспрьдливость, але въ виду XIX вьку, въ котромъ всякй привилегіи повиннй щькнути, и великй анахронизмъ!

Die Wacht am — Bosphorus.

Але не входитъ уже въ возможность европейского альянсу противъ Россіи, не входячи и въ то, що чи Нмьечина, чи Европа може оказати въ рьшучой хьлп побьдившымъ войскамъ Россіи veto, такъ якъ оказала въ посльднй россійско-турецкй войнъ, — пригляньмо самьмъ про себе возможнымъ шансамъ и цьблямъ евентуальной войнъ мьжъ Россією и Авотрією.

Обговоряючы шансы такои войнъ, пригадують вьскй россійскй и не-россійскй газеты дуже правильно примьръ Наполеона, — выказують, що неприятель мьгъ-бы такъ якъ и Кароль XII, або великй стратегъ Наполеонъ розбиты россійскй войска и посулутась навьтъ дуже далеко въ глыбину Россіи, але — не вернуьтъ бы оттамъ, — грозять „народнымъ ополченіемъ“, доьнокыиъ козаками, черкесами, киргизами, калмыками. Европейскй иллюстрованй часописъ приводять часомъ для поструха Европы навьтъ дьствьтрьн рисунки такыхъ „ополченцевъ“.

Що-до Наполеона, то сьб примьръ не навьтъ теперь нъ найменшого призоженя, а тьмъ самьмъ зовсьмъ не може рьшати. Стоячи на верху своиъ могучести и милитарнои славы, захотьвъ Наполеонъ ускорити и зломати ового посльднего доья непоконаного ворога, далеко и велику Россію. Вже по причинъ незвычайно отдаленон природнои и едино можливон стратегичнои подьтавы своихъ операцій — Франціи, мусьтъ бы отаратывъ якъ зьискорше розбиты своимъ зьмчачымъ воъ пошадьчой ему на вьстрьчу армія, и думавъ, що побьдывши неприятельскй войска и занявши столицю неприятельского краю, побачить розбату Россію у своихъ ньгъ, такъ якъ за порядкомъ бачивъ Авотрію, Прусы, Испанію, Италию. Посуваючы въ глыбину Россіи, не розваживъ, що тако безцьльне займанне великихъ просторьвъ ищитъ нерозмьрно богато чау и силъ, чьнать неможливими конечну зьвязь съ отьратегичною подьтавою операцій и якй небуьтъ правильный отьворотъ. Тожъ и не диво, що побачивъ яконца свои войска безъ отравы и одежи, середь лютой зьимы, далеко-далеко отъ Франціи, оупротивъ ослабленыхъ але зовсьмъ не побитыхъ, все дальше рьгаруючыя неприятельскыхъ войска. Не стало ему чау и оредотьв до побьды, а провала можьбьтъ правильного, зьтрганизованого повороту.

Нькто не подумае, щьбы щьсь такоого, що могло захотьтывъ згордьшому, нерозважному геиьсью, — могло захочуватись кому-небудь по

нимъ. Наполеонъ мьгъ пускатись въ ризиковий походъ, — державы мусьтъ дьбати просто о оборону и обезпеченне границъ. Поминяючи то, що вже въ огляду на непосредну близькоть границы буьтъ-бы такй походъ въ глыбину Россіи теперь далеко лекшй, не потрібно зовсьмъ допускати, щьбы Мольтке хотьвъ заравъ насльдывати Наполеона. Вже въ крижскй войнъ показалося, що Россіи можна оказати veto не тьлько въ дипломатичныхъ потахъ, але и съ оружіемъ въ рукахъ, и можна ираневолати ея до приньаты дьлянкы условій мира.

Примьръ посльдний нмьцко-французскон войнъ дуже поучакоий. Прусы, отьбравши Франціи Мьцъ, укрьпили его ще ббльше, якъ буьтъ передъ тьмъ укрьпленй Французами, а ныль мусьтъ-бы евентуально французскя армія далеко ббльше потрудатись надъ заньтємъ Мьцу, якъ ового чау потрудилась пруска. Парижь отьставъ и стоить споконьно на своихъ мьсци, за то Мьцъ отьставъ сильною обороною противъ вьступленя Французьвъ въ глыбину Нмьечины, и оьильно укрьпивъ природну границу Нмьечаны — Рьнъ. Россія, побьдывши Турцію, обезпечила ея и уможливила собь кождьчасно нове вьступленне въ ея територію, отьрываючи отъ неи крьпости Рущукъ, Вараву, Шумлю и Силистрию.

Провадчи въ 1787—1790 р. вразъ съ Россією войну противъ Турціи, займила була Авотрія на хьлвию значу тогдьшну турецку крьпость Хотинъ, положену въ Россіи при самьбь вьходно-полудневой граница теперьшнон Галичины. Авотрійскй полководць, ки. Іозіаь фонъ Кобургъ проавъ тогдъ до цьсаря Іосефа II. (зъ Снятына, 20 сьчня 1788; *Beer, die Orientpolitik Oesterrgeichs*, стор. 97): „Задьржучи при Авотрії Хотинъ, захираемо просторонь мьжъ Дьятроьмъ и Прутомъ и можемо легко синьгати нападъ цьлои великои арміи на нашъ границъ.“ Але дармо вьказувавъ ки. Кобургъ кобля разьвъ на велике, по его думцъ, значенне Хотиня; цьсарь Іосефъ II. не мьгъ якось для оеи думки загрьтывъ, и зовсьмъ не отьставъ о Хотинъ; его тогдъ займали ббльше Бьлградъ, Оржавъ... на полудни монархіа. Также и друга велика и важна крьпость, положена при пьвончнй граница теперьшнон Галичины, Замость, була уже такожь короткй часъ при Авотрії; але 1809 року мусьла Авотрія отьдати Краковъ и Замость, вьтвореному Наполеонемъ княжеству Варшавокому, а 1816 р. дьсталося и княжество Варшавске и Замость Россіи. По евентуальной щасливой войнъ Авотрії съ Россією могла-бы крьпость Замость и Хотинъ, вразъ съ дотеперьшными двома галицкыи крьпостями — Краковомъ и Перемышлемъ значно причинатась до обезпеченя и скрьпленя пьвончно-вьходныхъ границъ Авотрії. Зовсьмъ бы не треба посуватись за примьромъ Наполеона дьсь ажъ до Москвы... И пруска граница оьгала уже разъ значно дальше на вьходъ: отъ 1795 р. до мира въ Тильжъ (1807) мала Прусы въ своихъ рукахъ Варшаву, и мусьла ея отьбрати, такъ якъ Авотрія Замость, отьтупати княжеству Варшавокому. Стьратегиче положенне Варшавы,

О, и вже два гьзда розбавъ штуиднотьвъ, двохъ въ тьрму завдавъ, одного въ Сахалинъ вывезли... Такй у мене „газеты“!

— Я-жъ все думаю, що якъ-бы такъ до сьрца, рьдннмъ, щьрымъ словомъ заговоривъ до селянина, бнъ бы конечно уолухавъ приятельскои рады.

— Хто? ть безбожника, подьпалника? А ще и по халцакы до нахъ говора! Ну, буьдо бь смьху на все Чорноморье!

— Поза церквою — оьказавъ молодшй овьщеникъ — я и самъ говорю по малоросськыи, але въ церквы навьтъ не вольно, остро зборонено.

— А якъ бы обрадывъ овьщеництво на своихъ соборчинахъ и вышаво предьставленне до архіерея и до епискоду, що треба въ проповьды завьсти народный языкъ?

— На се нькто не поважитовъ, а хочъ-бы поваживовъ, то овьтвьтшй епискодъ не уолухае, — отьовьтъ молодшй батюшка.

— Се буьтъ бы настоячий мьтежь, — додавъ старшй. Я не понимаю, якъ щьсь подобного и подумати можьа!

Памьтний словъ молодшого овьщеника, що-бы бути „осторожно“ зь старымъ, я залперьстать дальшон „дискутумъ“ и дальшихъ розьвьдокъ про украиньске овьщеництво.

Мы зближалась все ббльше до Одессы. Посльдью часть дороги упрямьничъ навьтъ капитанъ корабля своимъ дотечными оповьданями съ маринарековъ-живны. Въ коьнци, коли на жидьвъ зьбьшла бесьда, бнъ розказавъ еще цькаву исторію

наль Виолою, дуже важне и цьнна. Въ 1854 р. Англія могла-бы кобля легко подумати навьтъ утвореннемъ въ Севастополь або въ Батумъ (вьсрь) нового Габральтары або Салаисъ. Треба згадати еще одий евентуальнй насльдкы щасливон войнъ съ Россією, зовсьмъ вьшнон категоріи, отьмьнй отъ повьшєнє навьтєныхъ.

На веснъ сего року (25 лютого 1886) повьзласъ въ нмьцкй полудонциальнй „Schlesische Zeitung“ дуже цькава стаття, написана и вьтрь Волыни, и заг. „Politika Bismarka — падьбнє паьва“, зацьбчєна словами: „Wielki nasz wiewstujaciel Bismark dopomogli przodkom naszymъ wiewstujaciel gieszcypolity polska“ (отьбь оловъ будуть, вьскы думки автора статть, говорити кобля потьмъ теперьшнмъ Полькамъ). Сьновъ моральнй згаданон статть такй, що Полькамъ навьсало бы вже разъ погодатись съ утратою Шлесьи и Познаньщины, а натьмьбь стьремьти до отьбудованя „пригьданон инттересамъ Нмьечаны“ Польши — на теперьшнй россійскй територіи (Wiederherstellung Polens in einer Weise, die Deutschlands Interessen nicht verletzt); така Полька мала бы сьновнота „цивилизационну мисцю“ на оьтвъ Европы. Мабуть оспрьдливо замьтили дьлкъ польскй часописъ по появленю оеи статть, що вьказувъ ея зовсьмъ не якй тьмъ возмьщнй польскй панъ, але такй якйсь о-е-д-і-а-л-ь-н-й нмьцкй журнальстъ. Се дуже можьливо; не треба забувати, що ового чау утворивъ буьтъ Наполеонъ потрьбне для себе „княжество Варшавске“, — що Англія не менше пильно инттересувалась повьтнями польскыи противъ Россіи, якъ теперь инттересуєть Болгарією. Се вже значно-бы не отьрваньє отъ Россіи однои або другои крьпости, але отьрваньє цьльмъ великихъ територій, а може и отьсуенне отъ береговъ Чорного моря, о котрь Россія такъ усильно добивалась, бьтъ потрьхъ ея теперьшна могуьбь була бы немьслимою.

И еще одно. Вже англійскй диктаторъ, дьживотный „протекторъ“ Великои Британіи Олывьръ Кромвель зьвоисовъ сьмъ excellentissimo duce Созаоогитъ — Богданомъ Хмельницкымъ; Мазепа шукавъ порозумьня съ Шведями противъ царя Петра Великого; на чотыррьлтьтвонь оьмъ, посредившымъ другий розьбьръ Польщъ, поспрьае и англійскй посоль вразъ съ апостольскимъ вьущемъ зьвотнй заходь рускыиъ овьщениковъ о одержанне мьбьць въ польскыиъ „сєватъ“ (М. Малиновскй, *Kirchen und Staats-Satzungen*, ст. 861). Вачимо, що Англія умьла и умьла на оьчучай потрьбы инттересуватись не одними тьлько болгарькыи оспрьавами.

Пригадують еще часомъ слова Метернля, що война Россіи съ Авотрією була бы для Авотрії напевно згубною. Але тогдъ, коли Метернль оь слова сказавъ, були отьговонмъ зовсьмъ отьмьнй отъ теперьшнмъ. Тогдъ буьтъ въ повной силъ антагонизмъ Авотрії и Прусы, завь-

про два жидьвовкы сьла въ околиць Чорного моря. Царь Александръ I. хотьвъ буьтъ захираити жидьвъ до рьбьництва и для пробы навьтъ мьжъ 600 жидьвовкыиъ родинъ роздати 30.000 десьтинъ земль на поселенне. Землю дьстало жидьмъ безплатно, лишъ подъ тою единою умьщннью, що не мають права ея отьпродувати. Якись чьлкъ го-оподарьовали они съ великымъ порозумьнемъ, але хто пережывитъ природу жидь? Якъ воьна до льбо, такъ жидьвъ тягне до торгового „гешьтутъ“ — тьлько-жъ зновъ жаль якъ буьдо показати землю, маюгькъ! Отъ и вышаво теперь, що ть колоніи предьставляють отьрашнй видъ, якъ-бы по якимъ земьтрьсеню. Хьлць порозумьляе, безъ стрьхъ, прирлямъ гооподарокъ — одий воьжжаний, другй штучно позьвазуванй, худьбо по оьсу рьве, самъ-жъ жидь обьертъ, вьсхоль, образъ найпосльднйшнон нужды. Не удалось колоніи жидьовскй въ Палестинъ, не удалось въ Авотрію, не удалось и въ Россію. Щасьява розьвьдка жидьвового иштаня лос еще належати буьдо до жидьовскихъ задачъ державы. А сьтъ въ Россіи жидьвъ отьрашна сила — въ самыхъ малоросськыиъ земляхъ надъ два мьльонмъ!

Ом. Пармьскй.

Похибна печатна. Въ 143-омъ чьстъ „Дьла“, въ шьстбьбь передьцьбь сьлетоню, мьсто: „До Акерманъ, чьсто-жидьвового мьста“ — стоить помьнитъ: „До Акерманъ, маюгького въ той-жъ частъ про пригьтанне до пристаня, видъ чьсто-россійского мьста“.

ченый Садовом 1866 р.; Австрія хотіла конечно удержати свое значеніе въ Нѣмечинѣ, а у внутрѣ у себе придерживалась централизационной и германизационной, абсолютнотичной политики. Теперь бере въ Австріи щоразъ больше верхъ политика равноуравненія народѣвъ (поки-що, на жаль, не воѣхъ!), а на мѣсто антагонизму Пруссіи и Австріи послѣдувавъ тѣсный альянсъ оныхъ державъ. Австрія утонула разъ на завоѣдъ мѣсто Пруссіи въ Нѣмечинѣ, а натовѣдъ заняла Боснію и Герцеговину. Нынѣ лежить се въ очевиднѣмъ интересѣ Нѣмечинѣ дбати о удержаніи цѣлои и оальной Австріи.

В. Коцюоскій.

О экономическомъ станѣ селянъ въ Галичинѣ.

Рефератъ, выголошенный на окружномъ Вѣчѣ народномъ въ Станиславовѣ для 8 грудня 1886,

Северина Даниловича.

(Конєць.)

Чому-жь господарка у насъ такъ але иде? Але она иде разъ ддятого, що якъ вже мы говорили, у насъ селяне не мають чога иншого хотѣти, а всѣ тиснутъ коло рѣдѣ. Нема у насъ промыслу та фабрикъ, до ремесла нашій люде не берутся, а всѣ лише, якъ тѣ мурашки на гнѣдѣ, тиснутъ на рѣли и роздирають въ куснички та куснички тую землю помѣжъ себе, такъ що въ нашѣмъ краю майже найбільше розкавалкована земля на малій и малесенькій господарствѣ. А на кусничкахъ — не господарство, нема навѣть, якъ той каже, и куды рукъ добре розложити, щобы ввѣтиса до чога такъ, якъ належится.

По друге, нашій селяне таки недбало господарують, бо не умѣють и не мають такой поворотливости въ житю, якъ то въ теперѣшнихъ часахъ конче треба мати, щобы на всѣ боки кинутиса, вѣ всего скористати, на всѣмъ помѣтитиса и не дати ся ошукати. Такого господарского и практично-экономического обраования нашимъ селянамъ велика недостача. У насъ ще доси богато господарують, якъ ще праѣдѣ гадувать, и не тямить на то, що теперь съ такимъ гадваньемъ нѣвѣкъ вже не удержимось и що тѣ краѣ та народы, котрѣ гадують на новый поступовый способъ, геть насъ переможуть... Але хто дбав у насъ, щобы нашій селяне-дѣтбороды того научилися? Суть у насъ вправдѣ школы народній и ходять до нихъ селянскій дѣти, але тамъ того они не научатся. Учуть тамъ всякого, але того, що селянинови на грунтъ въ господарствѣ и въ житю потрібне, не навчатъ. Мучать дѣтей польскимъ языкомъ хѣба лише на то, щобы и польского трохи ливнули, займають часъ анализами граматичными та оповѣданьями про Кракусы та Ванды, — все то селянинови въ житю нѣ прашати нѣ прилатати, — але мало дбаютъ, щобы дитина стала колѣсь мудрымъ господаремъ та розумнымъ чоловѣкомъ. Оно тяжко, щобы за колька лѣтъ дитину всего вывчати, але все таки повиннѣ дѣти уже вѣ школы выносити вѣдомствѣ про способы, якъ люде господарують въ свѣтѣ, и замилуванье до порядного поступового господарования, до праѣдѣ, до оццадности часу и гроша. Такъ выховане поколѣние певно богато пѣднесдо-бы станѣ селянскій. Думаю отже, панове господарѣ, що агодитися, якъ поставлю революцію, щобы школы селскій въ той способѣ поправлено.

Дальшимъ нашимъ нещастьемъ, кромѣ лихои господарки, суть довги. Не буду тутъ говорить о довгахъ на слово, або на заставѣ фанту, бо такихъ и не перѣрахувать-бы, але агдаю лише про довги грунтѣвъ, т. е. заинтабульованій на грунты. Таюла для грунтѣвъ селянскихъ що ино заводитися, а вже, якъ выкаже министерство справедливости, було довгу заинтабульованого на селянскихъ грунты въ роцѣ 1873 на 7,880,000 зр.

Видимо въ того, що довги тѣ страшно скоро растутъ. Зважмо-жь теперь, що ще нема для всѣхъ селянскихъ грунтѣвъ книгъ грунтѣвъ, а якъ она всюды заводутся, покажеться, що велика сума давныхъ довгѣвъ банковыхъ на тыхъ грунты, що ту ще не порохованѣ, бо не було табуль. Дальше зважмо, що то лише ще початокъ, — ну, и видимо добрый початокъ! Табуля селянска що-лише заводутся, та вже только довгѣвъ заинтабульовано, а що то буде за колькадесять лѣтъ?! Довги тѣ ведутъ очевидно до ликвидации грунтѣвъ селянскихъ, бо одно: нашій селяне досить недбало заводатся съ позичками и мало дбаютъ, абы сплачувати, а по друге: така права скваншия, нема якъ сплачувати. Довгѣвъ съ землѣ такъ малѣ, що тѣмко сплатити проценты отъ позичокъ, а тѣ проценты у насъ все дуже великѣ, о сплатѣ-жь истинны годѣ а думати. Тожъ кождый довжникъ, якъ затагне позичку на грунтъ, стави нѣбы чиншѣвникомъ своего вѣрителя и працѣ на его проценты, а для сплаты истинны скорше чи пѣвѣйше прѣдѣся якъ не весь грунтъ, то дѣтъ частину грунту продати, тымъ больше,

що нашій банки та вѣрители мало дбаютъ о то, абы позичка удѣлена селянинови была дѣйствио для него потрібна и щобы селянцѣ вложивъ еи въ господарку. Земля дуже задовжена не лише у нашихъ селянѣ, але всюды по всѣй Европѣ, а нашій панскій грунты ще больше задовженѣ якъ селянскій. На грунты больше посебности, котрыхъ есть трохи менше, якъ селянскихъ, було въ р. 1884 близько 183,000,000 доугу интабульованого. Правда, що для тыхъ грунтѣвъ вже есть табуля отъ сто лѣтъ, а у насъ лише ще початокъ.

Лидитации грунтѣвъ селянскихъ переводится що року по колька тысячѣ. Такъ и. пр. въ р. 1881 лидитовано 3083 грунтѣвъ селянскихъ, въ р. 1881 лидитовано 2474, а въ року 1883 вновь 2288. А лидитовано грунты тѣ навѣть за дуже малѣ довгѣ. Такъ и. пр. въ тыхъ лидитацияхъ, що мы подали, було 205 лидитаций въ довгъ меншій, якъ 25 зр., котрый представлявъ пересѣчно $\frac{1}{14}$ часть вартости грунту лидитованого; 327 за довгъ меншій, якъ 50 зр., $\frac{1}{11}$ часть вартости грунту; 541 лидитаций за довгъ меншій, якъ 100 зр., выносацій ледви $\frac{1}{16}$ часть вартости грунту, и т. д., а навѣть за дуже малѣ довги 5, 4, 3, 2 золотѣ, ба и за 1 золотый лидитовано деякѣ грунты селянскій...

Хто-жь у насъ найбільше лидитуе? Якъ вѣвѣмемо за десять лѣтъ, т. е. отъ р. 1873 до р. 1883 всѣ лидитации селянскій разомъ, то покажеться, що 41% всѣхъ лидитаций, отже больше якъ третину, перевели жиды, 30% т. е. близько третину Банкъ рустакальный, близько 10% (десять часть) инші банки а рѣшта т. е. пята часть припадае на вѣрители христѣянѣ, дуже мало на касы позичковѣ громадскѣ, а такожъ фискусѣ за податки и належитости скарбѣвъ и публичнѣ лидитувавъ въ тыхъ десяти лѣтахъ 218 грунтѣвъ селянскихъ. На тыхъ всѣхъ лидитацияхъ вычявно той, кто лидитуе, (жидѣ чи банкъ) и набуває грунтъ, бо до селянскихъ лидитаций волохуе ся дуже мало купцѣвъ, а селяне майже нѣколи, бо у нихъ рѣдко суть грошѣ. Такимъ отже способомъ, якъ такъ дальше пойдѣ, небакомъ больша часть землѣ селянскаой опинится въ рукахъ банковѣ та жидѣвъ, а колѣшнѣй властители-господарѣ стануть хѣба наймитами та чиншѣвниками.

Якъ-же зарадити бы тому лиху? Думаю, передовѣсьмъ повиннѣ всѣ нашій люде старатися, щобы не потребувати зичити у жидѣвъ та банковѣ на высокѣ проценты, але щобы въ кождой громадѣ була своя каса позичкова. Така громадска каса позичкова все-жь таки не варобитъ такого лиха — противно, може бути дуже помѣчна, особливо якъ такую касу ведѣти шцѣро и ретельно, якъ зарядъ касы самъ наглядая, абы на пустѣ грошей не зичити, а при тѣмъ уважая, щобы довжники довгъ малыми частинками але правильно сплачували. Банковѣ позички для нашихъ селянѣ за дорогѣ и страшно небезпечнѣй, а особливо, що банки, якѣ они теперь суть, дбаютъ найбільше всего на свой выскъ, — а то, щобы довжникъ съ позички мавъ дѣйствио косенѣ, имъ не въ головѣ. Але ще кромѣ отповѣднои для насъ организацѣи позичковои, уважмо, конче есть потрібнымъ и до того предкладаю Свѣтлому Зоорови революцію, щобы така закономъ ограничено у насъ право задовжуваня и лидитованя селянскихъ грунтѣвъ, — щобы и. пр. лише до певной части вартости грунту въ загалѣ можна було задовжати грунтъ; щобы судѣ несприймаво до интабулюци на грунтъ селянскій нѣвѣкого довгу, если въ ураду, черезъ урядъ громадскій або черезъ яку раду господарску въ громадѣ не переконается, що той довгъ, якѣ селянцѣ хоче вробити, не есть легкомысленный але для поправы самого грунту конечный, а що такъ довгъ якъ и процентъ при вычявномъ ходѣ господарки може бути послѣ умовы сплаченый, въ концѣ, щобы за невзначѣи довги не вѣдно было лидитувати, лише и. пр. вассеквеструвати доходы. Такъ чи иначе, але конче муситъ законодательство вѣтиса до справы довгѣвъ селянскихъ, если не мавъ дѣйти до того, щобы замѣсть статочныхъ господарѣвъ по селѣхъ были лише обѣдранцѣ-варѣбники та выкористуючѣ ихъ спекуланты.

Наконєць задержѣмса хвилку на нашѣй торговлѣ, ремеслѣ та промыслѣ. У насъ найменше майже вѣ всѣхъ краѣвъ державы береса людей до торговлѣ та промыслу. Отъ на сто головъ мешканцѣвъ займаеся торговлюю въ Галичинѣ (неповна) 12 (майже лишь) 4 въ Чехахъ 40 6 въ Нѣмцѣхъ Австріи 40 12 въ Шлѣску 37 4 и т. д.

Зважмо теперь, що въ тыхъ 16 на 100 головъ, що у насъ жиютъ въ промыслу та торговлѣ, припадае 9 на жидѣвъ, и що тѣ рѣшта головъ на 100 то по большой части Поляки та Нѣмцѣ, що жиютъ по мѣстахъ, — то на Русинѣвъ дуже маленько до припадае. Тожъ до торговлѣ, промыслу та ремесла конче намъ братисѣ-бы. Земля наша роздрѣблена не може насъ всѣхъ выжити, — тожь берѣмса до иншихъ способѣвъ житя. Доси жили въ насъ богато жиды та инші люде, — теперь берѣмъ мы все въ свои руки, щобы мы разъ на кождѣмъ поля такъ въ господарствѣ, якъ въ торговлѣ и промыслѣ стали на свои ноги, были панами въ своихъ хатѣ. А не такѣ то дѣло трудне, — поволѣ все вробитися. Якъ вѣвѣмемо-са на всѣ боки и вправъ будемо поступати, —

то покажеться, що и мы Русины можемо торговлю та промыслъ вести лѣпше, якъ нашій жиды, що своимъ крутарствомъ лише вѣнчестили галицку торговлю. Зачинати-бы намъ передовѣсьмъ по селѣхъ отъ краминѣ, абы вже хоть то, що селяне для себе потребуютъ, мали изъ своихъ рукъ, абы жидѣ не выдиравъ выскъ та не обдуривавъ. И на тѣмъ поли, Богудякувати, поволѣ поступаемо. Краминѣ селянскихъ все прибуває, треба лише вытравало и скоро все дальше поступати. На поли торговлѣ ширшой по мѣстахъ дала краснѣй примѣръ и показала певну дорогу „Народна Торговля у Львовѣ“, котра съ малымъ почала, а по колькахъ рокахъ вже обертае капиталомъ выше 150,000 зр. и мавъ колька филиѣ. На вѣрѣцѣ „Народной Торговлѣ у Львовѣ“ поставити въ мѣстахъ самостѣйный новѣй „Народнѣй Торговлѣ“ и акосъ иде на передѣ. Треба лише старатися, щобы въ кождѣмъ мѣстѣ та мѣстечку были рускѣ склепы, особливо, щобы якъ наибольше Русины купцѣ на свою руку заводили склепы по мѣстахъ, — въ другой стороны мы всѣ Русины повиннѣ всѣми силами попитати свою питомую руску торговлю, а тымъ поставимо пѣдвалу до новой красной долѣ цѣлого народу нашего.

На поли нашего народного промыслу мы ще дуже маленькѣй починѣ вробили — нашѣ ремѣсники еще лише зачинають освѣдомлюватиса. Добрый примѣръ въ тѣмъ взглядѣ дае львовске товариство ремѣсниковѣ „Зоря“; ва его примѣромъ повиннѣ поѣти всѣ ремѣсники рускѣ по иншихъ мѣстахъ та мѣстечкахъ, вѣднатиса и повнатиса взаимно, а тымъ способомъ легче знайдѣся якась дорога до поправы свои долѣ. Для пѣдвигненя нашего народного промыслу по селѣхъ особливо гудульскихъ рѣшено на сегорѣчнѣмъ коломыйскомъ Вѣчѣ завязати товариство, въ тѣй цѣли выбрано комитетъ и есть надѣя, що оно небакомъ завяжеться и зачне съ хѣсномъ дѣлати. Кромѣ того честнѣй мѣщанѣ мѣста Калуща и Русины въ околѣцѣ вѣзлися до основаня товариства „Народного Дому въ Калущѣ“, котре то товариство передовѣсьмъ буде мати задачу — удержувати школу и бурсу ремѣсничу, щобы тамъ могли дѣти рускѣ вывчатиса належито ремесла и промыслу, щобы нашѣ ремѣсники рускѣ могли стати рѣвно съ заграничными. Статуты того товариства вже готовѣ, невадвогъ будутъ поданѣ до намѣстничества и комитетъ приступитъ до завязаня товариства, на котре то товариство честнѣй мѣщанѣ Калуща вже напередѣ вложили колька сотъ зр. Надѣюся, що кождый Русинъ радо повѣтаетъ се новое товариство и помочи ему не отмовитъ.

Такъ отже перейшли мы до въ важнѣйшого образѣ положеня нашего. Не веселѣй бытъ, правда, и сумно робится на души вѣдивши въ него. Однако не повиннѣ мы стратити надѣвъ. Въ нашихъ рукахъ лежить въ великой части можность поправити станѣ той и въ насъ ще досить есть силы побороити всѣ противности и выити на чистѣ. Просвѣта, единость, вытравалѣсть — ото повинна бути наша збрѣя, котрою всю нашу бѣду колѣсь конче поборемо. И дякувати Богу, народѣ селянскій нашъ при помочи нашихъ щирѣхъ патриѣтовѣ самъ зачинае спѣновати, де его поратують, и самъ береса поправляти свою долю. Просвѣта у насъ остатными роками мѣжь народомъ — на велику честь ему и славу просвѣтителѣмъ патриѣтамъ — поступае напередѣ. Отъ вже маємо больше якъ 600 селянскихъ читалень, нашѣ товариства просвѣтнѣй видимо пѣдносятъ, особливо многозаслужене на поли просвѣты народнои товариство „Просвѣта“. „Просвѣта“ мавъ зверхъ 3000 членѣвъ, мѣжь ними колькасотъ читалень. Есть и друге товариство просвѣтне, и имени Качковского. Тѣ товариства пустили мѣжь народѣ колькасотъ примѣрниковѣ книжечокъ. Кромѣ того кольканацѣть сотѣ примѣрниковѣ популярныхъ газетъ возходитъ що року пѣдъ селянскѣ стрѣхи. Всѣми тымъ способами поволѣ мовъ та живуща роса втискаеся невзначѣи а постѣино просвѣта мѣжь нашѣ народѣ, и колѣсь, якъ та роса тверды камѣнь переѣсть, такъ просвѣта тую тяжку скалу темноты, що давить нашѣ народѣ и засланье ему сонце правды; скала рознадесть а мы пѣдъ чистымъ оокимъ свѣтлои правды почнемо заслѣвѣйше и вѣльнѣйше отдыхати... Краснымъ знакомъ, що селяне почуваютъ потребу единости, есть и нынѣшнѣ наше Вѣче, котре такъ славно показало свѣтови, що въ видѣ, дорогѣ Братѣ селяне, врозумѣя, що въ единости сила, що якъ станете мужъ при мужу, рука объ руку, то таки конче своего доборетѣся! Правда, що то, що мы тутъ нынѣ рѣшимо, повстане може довго лише бажѣньемъ и не отъ разу сповнится, але на такихъ зборахъ почуваемо силу свою, пѣнаемо взаимно, якою дорогою маємо все поступати, тутъ выиснюеся, чо-бы мы намъ триматиса, щобы намъ всѣмъ лѣпше стало. А якъ такъ будемо постѣино и вытравало триматиса купѣ и за кождою кривдою нашомъ упоминатиса, — то конче дѣждемо до свои цѣли. Каши мала она сильна, але тымъ, що разъ въ-разъ паде. И мы вѣрно въ свою силу а идѣмъ разомъ та смѣло и не даймса отстратити нѣчимъ,

якъ та мурашка, що по сто разѣвъ съ тагаромъ сиочувалася, а таки видници вынесла его на самѣ верхѣ кушины, — а тогдѣ скорше и лѣпѣйше навѣтъ, якъ наѣдимса, и въ наше бѣвѣнце засвѣтитъ сонце!

НАШІЙ ГРѢХИ.

Комисіи бюджетова доставила членамъ Сѣму справозданье о довгахъ, якѣ тажеть на Галичинѣ отъ 1885 рокомъ включно.

Теперѣшнѣй станѣ представляея изъ слѣдуючѣмъ видѣ: На фондѣ красновѣ тжеть имено: вѣрительнѣсть фонду домохозяйного въ сумѣ 30,928 зр. 30 кр.; три вѣрительнѣсти щаднѣцѣ львовскои 37,141 зр. 72 кр., 959 зр. 47 кр. и 21,565 зр. 9 кр.; вѣрительнѣсть щаднѣцѣ краковскои 4,660 зр. 6 кр.; позичка Банку краѣвъ коронныхъ 492,000 зр.; позичка фонду шпатаю ов. Лазаря 335,863 зр. 58 кр.; вѣрительнѣсть Банку красновѣ 66,016 зр. 5 кр.; позичка краснѣ (въ облигацѣхъ) имено рѣшта въ 1873 року 583,300 зр., въ 1883 року 3,753,200 зр., въ 1884 року 991,400 зр. и рѣшта въ 1885 р. 352,800 зр. — всего отъ концѣмъ 1885 року 6,660,454 зр. 96 кр. Кромѣ того обовязанный фондъ краснѣ платити до 1911 року включно (отъже черезъ 26 лѣтъ) по 7,000 зр. титуломъ амортизации и процѣтовѣ отъ сумы, выписанной пѣдъ порукою краю на выбудованье палаты для школы шгукъ красныхъ въ Краковѣ.

Изъ сего справозданя показуеся, що двадцѣ лѣтъ автономіи не только что пѣдвысожили податокъ краевѣй до невыносимой высокости, але что за сей часъ навѣшма власть автономичнаа прѣдбала нашому бѣдному краевѣ надѣ 6 миліонѣвъ отъ половинной долгу, т. е., що на кождой души галицкой тжеть вже кромѣ державныхъ 10 зр. ще надѣ 1 зр. долгу.

Станѣчиковѣй „Сзас“, агадуючи про то справозданье и не находячи оправданя для такъ пасивной господарки краевѣй, потѣшася разъ тымъ, що и другѣй короннѣй краѣ отогнутъ пѣдъ тагаромъ долговъ краевѣхъ и що Галичина есть за вѣдѣ розлога и числѣтъ достаточнѣ жителѣвъ, щобы не могла вынести на своихъ плечѣхъ такой оумки. Органъ краковскихъ станѣчиковѣ не признауею навѣтъ надѣ евентуальностию, яка выйтѣ муонѣтъ въ прогрессивной зросту оныхъ долговъ, каже лѣше: „число се страшно на позѣрѣ, коли гадко перенесемося о 20 лѣтъ назадѣ, коли то автономична администрацѣи почала ставити першѣ кроки, а коли коштовныхъ вынѣшнихъ инвестаций ихѣто не только не знавъ, але ихъ навѣтъ не предвѣдувавѣтъ...“

Англискій голосъ о теперѣшнѣй ситуацѣи въ Европѣ.

Послѣднѣй выпускъ английского журнала „Forthnightly Review“ помѣтивъ дуже цѣкаву статью о ситуацѣи въ Европѣ. Кажуть, що авторомъ оей статьи есть серъ Дьяльке, проводящѣй английскихъ радикаловъ; другѣй знову догадують, что авторомъ есть Гладстонъ, котрый своего часу помѣговѣ бувъ въ оймѣ самои журналь подѣ буквою G. статью, що богато нарибала була шуму. Авторъ говоритъ такъ:

„Австрийско-нѣмцѣй союзъ заключенный на певнѣ факты; онъ не дотыкае Европы въ загалѣ, а новѣ союзѣ отъ иншихъ угрупованьемъ державъ уже отъ часу до часу предкладаю. Въ жовтанѣ — якъ менѣ доносено — откинено два великѣ союзѣ: Францѣя откинула формальный союзъ съ Россією, а Австрія формальный союзъ съ Англиєю. Францѣя болдае зрѣбти кроку, котрый бы довѣвъ до войны, а Австрія думала, що оеяне тую саму цѣль, до котрой отрамѣть такожъ и лордъ Сальберн, т. е. що не буде мусѣла вести войны съ Россією далеко лѣкше, коли буде вѣвѣмѣ свобѣдна. Прачыны, за-дѣя котрыхъ Францѣя откинула союзъ съ Россією, суть ще лѣпѣйши, якъ причыны, за-дѣя котрыхъ Австрія откинула союзъ съ Англиєю. Першѣй союзъ мавъ на цѣли войну, другѣй же — мирѣ.“

Вѣй союзѣ мають на цѣли удержанье мира, але союзъ Францѣи съ Россією довѣвъ-бы бувъ навѣвно до войны. Фрейлонѣ бувъ очевидно того поглядѣ, що Россія побѣе Австрію, а Нѣмечина не рушитоса, скоро не буде жати причыны до войны; дальше, що Россія змогла бѣ овертѣся опѣльному нападову Нѣмечинѣ и Австріи и что сила Нѣмечинѣ черезъ такую борѣу значно бы ослабла, — але головнѣ гадка Фрейлонѣ була безперечно та, що навѣтъ и щодѣла война могла бы дѣвѣти а републику до упадку.

И читавъ тыхъ, що знаютъ докладно поглядѣ ки. Бисмаркѣ, не дѣя есть его политична засада — бо та лежить якъ на долѣи — але о еи подрѣбности. Менѣ сказано: „Мы не дозволяемъ Австріи вробити щѣвъ такого, що могло-бы выкладати войну мѣжь нею а Россією.“ Многократно высказуваннѣй докладѣ, що нѣмецко-австрийскій союзъ заключенный на случай нападу ополученныхъ двѣхъ прѣтвѣнниковѣ, есть неправдливый; то бувъ бы союзъ выключно на користь Нѣмечинѣ, бо она була-бы больше выставлена на таиъ небезпечности якъ Австрія. То лѣше певно, що союзъ на обовязуе Нѣмечинѣ уважати кожду суперечку Австріи оеюю. Ки Бисмаркѣ не будѣ угрозувати Россіи, аи не будѣ помагати другѣмъ грозити, и онъ будѣ дооряджувати Россію, щобы она, коли вже конче охочѣ ити на передѣ, заллѣтала Австрію цѣну — треба додати — цѣну, котрой Австрія въ теперѣшнѣй хвилѣ дуже прѣтвѣтоса. Мадарѣ имено, котрѣ хвали дуже прѣтвѣтоса, а также и нѣмецко-австрийскій союзъ, суть отворѣто тому прѣтвѣтѣ,

ионскій, котрий учився тамъ права. Молодий князь переживавъ завчасу.

— До Ряди повітовихъ въ Перемишлянкахъ вибрані при доповняючихъ виборахъ із громадъ сельскихъ о. С. Коношча із Волкова и п. Товарищій ц. к. судія пов. із Галичаныхъ.

— Великі свѣти ушли въ часі рускихъ свѣтъ Рѣданихъ на Моравіа, Шлеску, въ Чехяхъ, Австріа горішій, Зальцбургъ и Стирїа. У насъ, протавно, стоївше весь передъ тымъ унашій свѣтъ и на саме Рѣдео мушля Львовчане ходити по болоті и воді.

— Станка Солдатова, славного сербского робѣтника выловили и застрѣлили жандарм. Его брата и помѣчника Івана Солдатова зловили разсеного и отвезли до Вѣлгороду. Солдатовъ намірявъ напасти съ своєю бандою на Вѣлгородъ и убити Гарашанина.

— Самоубійство въ міаірі. Вчера вечеромъ 23-лѣтній злочай із Адамбака Казимиръ Дмякъ свѣтъ коло 8 год. вечеромъ до міаіра, казавъ себе вести на Дичакобъ и коло готелю французского застрѣлился із пистолета набатого водою.

— На бѣднѣхъ ученикахъ руской гимназіа преслили щедрі датки П. Т.: пані Петронала Кончевачъ із Бродѣвъ 1 зр.; Грушкевичъ адіюнктъ із Наску 1 зр.; Урбанекъ із Ланьцута 1 зр.; п. Кузникъ із Вѣдла 1 зр.; о. Ежилияжъ Крайничій із Вобитній зб складакъ 20 зр.; д-ръ Брыковичъ із Вѣдла 1 зр.; п. Чайковскій із Баналюкчъ 2 зр.; п. Медведчикъ із Баналюкчъ 1 зр.; п. Куляничій із Будзанова 2 зр.; панючки Леонтина и Олена Залчковскій із Вилы 5 зр. — Воймъ тымъ щедримъ Добродѣямъ нашон учачон-оля молодежи складаемо із имени си щиро подяку и оордечай желаня Нового Року! — В. Илимичій.

— На команду для бурсаїбъ въ Тернополь зложивъ Ви. о. И. Гарашковичъ, парохъ із Кривомъ, 3 зр. 20 кр., за що именомъ Руской Бурсы складаю щедрою Дателюна прилюдно щире оловъ Богъ! — Ол. Баранскій.

— На Альманахъ В. Аунча (въ коритѣ Руского кавона із Стрїю) приолали черевъ редакцію „Дѣла“: о. Евлешевскій із Миколаевъ, Ол. Баранскій із Тернополь, тернопольска епіля „Провѣсти“, о. Ю. Чубатый із Островъ, о. І. Варанскій із Серваряхъ по 1 зр. 10 кр.

— Медаль із чюбъ князя Всеволода Ярославича выковано въ Саратовѣ. На медаляхъ сотъ портретъ князя и отповѣднѣ написъ, суть они оловнѣ, а знайдено ихъ кѣльа тысячъ штукъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВВСТІ.
— Анастасія Яримовичъ, дворянка по овалченку, упокоилась у Львовѣ д. 6 лѣт. свѣта о. р. въ 68 р. жита. Вѣчна їй память!
— Раманъ Яримовичъ, ученикъ гимназіалный, сынъ о. Константина Яримовича, отрудника пра церкви Успенской, упокоився въ 14 роцѣ жита. Вѣчна ему память!

Съ симъ числомъ розсылаея Ви. Предплатникамъ „Библиотеки найзи. повѣстей“ 12 и 13 аркушъ повѣсти „Власными силами“.

Надѣслане.
Урядово потвержденій свѣдѣнтя о швейцарскихъ порохнахъ Р. Брандта. Хотя и мѣй майже въ нѣлѣбой родинѣ на солѣ и въ мѣстѣ не хлѣбуе порохѣвъ швейцарскихъ и многі тысячѣ якъ ван дружѣй асоотомы олавить ихъ доброту, то мимо того Р. Брандтъ казавъ, о кѣльо було можна, вѣошвѣрш до него въ послѣднихъ мѣсяцахъ подяки урядово отвердяти, щобы такъ влаотямъ якъ и публицѣ дати гарантію, шо подяки, якѣ повѣляються въ часописахъ о добромъ дѣланю швейцарскихъ порохѣвъ, суть дѣйстно правдыми. Нѣнкій иншія препаратъ не бувъ доси въ можности предложити такі доказы своєю доброты, и кожый може о томъ пересвѣдчатись, шо нема лучшего оредотва на отбортую поучену съ натискомъ крови, болемъ головы, нападомъ обмороку и т. п., якъ швейцарскі порошки антикаря Р. Брандта, котрѣ можна дѣотати въ аптекахъ по 70 кр. за коробку.

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Вже вышовъ із друку:
„Малоруско-нѣмецкій Словарь“ уложивъ Евгений Желеховскій въ двоухъ томахъ, стор. VII + 1117 и коштуе цѣлымъ 16 зр. а. в. Набути можна у А. Желеховскою въ Станиславовѣ, улица Собскаго ч. 34.
Дѣло немірно важне яко першій богатый збѣрникъ лѣвъ и зворотѣвъ жавон руской мовы, при читаню имено творѣвъ украинскихъ писателѣвъ конечно потрібна.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подае до вѣдомости, шо выдало и має на складѣ олдѣуючѣ
Формулярѣ для касъ пожичковыхъ на ладѣ

„Закомарскѣ Правды“:
1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
2) Книга мастку зелѣзного, одна либра . . . 40 кр.
3) Книга мастку пѣдручного, одна либра . . . 40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрникѣвъ . . . 55 кр.
5) Протоколъ, одна либра . . . 40 кр.
6) Книга довжинѣвъ, одна либра . . . 45 кр.

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Запрошенье до предплаты на I. томъ „Руского политичн. Правотаря“
А-ра Дамяна Савчана.
Предплату выноситъ съ реком. посылкою 2 зр. безъ пересылки 1 зр. 80 кр.
Предплату наилучше посылати подъ адресою:
Д-ръ Д. Савчакъ, адіюнктъ судовый въ Бережаныхъ.

НАИЛУЧШІЙ ПАЦЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ есть правдивый LE HOUBLON
1460 французскій фабрикатъ 35—36
CRAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.
Передъ подробкою остерегаеся!
Сей пацъръ поручають якъ наилучше пан. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Давидманъ, профессоры хеміа при вѣдѣнскомъ университетѣ а то для его знаменитой личности, его абсолютной чистоты и для того, шо до него изъ дѣмшанай жадной школьной здерома матерія.

Ц. к. уприв. галиц. анцінный БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсѣ дневномъ 5% Листы Гипотечный 1809 50—? якъ также 5% Преміовані листы Гипотечный
Порученя із провинціа выконусъ отворотною почтою безъ провизіа.

Для крамницъ!
Формулярѣ для книгъ крамничныхъ а имено: Книга товарова, касова и контова. Кожда із нихъ із оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а воі три разомъ 6 зр. 40 кр.
Инструкція, якъ тіа книги провадити належить, вышла вже із друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр.
Выдавъ и выслалъ: Василь Нагорный у Львовѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поруcae 1863 255—7
Зълье Зебургера яко певне оредотво а катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пакы 20 кр. За олакованье и посылку почтою чюлнов 10 кр.

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зельзницъ державныхъ.
Вышелъ із розкладу ізъ, важный дѣтъ 1 грудня 1886.
Прѣздъ до Львова: 0 2 год. 25 мин. въ ночь мѣш. поѣздъ із: Хирова, Стрѣя, Станиславова.
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ із: Хирова, Стрѣя.
0 4 год. 15 мин. по полудим особ. поѣздъ із: Хирова, Станиславова, Стрѣя.
Отѣздъ до Львова: 0 11 год. 27 мин. передъ полуд особ. поѣздъ до: Хирова, Стрѣя, Станиславова.
0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Арова, Стрѣя.
0 6 год. рано вы поѣздъ до: Хирова, Стрѣя, Станиславова.
0 7 год. 7 мин. рано особый поѣздъ до Смы

NEUE (12) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE. VIENNDREHNDERT TAFELN.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRZ FL. 5.70. Ö.W.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ у Львовѣ, ул. Сикстуска 6
поруcae нов. П. Т. публицѣ своѣ выключный складъ Россійской гербаты
Одерже правильно шо тыждень свѣжій транспортъ найтѣшомъ гербаты із Москвы и поручае си побѣла побѣлъ стѣичого цѣнника
Замовленя выконусъ и скоро, также за посылкою, олакованье франко.
Особливо звертаеся увагу на знаменитый роды К. & С. Попова.
Кайсовъ, знам. чюа 1/2 кильо . . . 1 60
„ „ „ „ „ „ . . . 1 80
Сушойгъ, знаменитый . . . 2 „
„ „ „ „ „ „ . . . 3 „
Мѣлянжъ караван . . . 4 „
Фу-чу-чу (Ч. I.) . . . 3 20
„ (Ч. II.) . . . 4 60
„ (Ч. III.) . . . 6 „
К. & С. Поповъ (чузъ 1 р. 60 р. . . 2 40
„ „ „ „ „ „ . . . 3 „
„ „ „ „ „ „ . . . 3 75
Высѣвки (знамени 1/2 кильо . . . 1 60
„ (Г. prima) . . . 1 80
„ (non plusita) . . . 2 50
Ляскавія поруца почтою, олакованье франко. 1802 6—20

Кава, Чай пр. въ 3 минутахъ!
Хто свѣтъ майже хвидѣво короткомъ въ днѣ 3 минутъ, безъ грубки, дѣла и нугла хоче самъ приладити каву, чай, печеню, ячѣя и т. д. ежай замовитъ введѣный мнокою всѣхъ державъ швейцарскій аппаратъ до вареня „RAPID“
съ 7 способомъ до регуляціа поломѣнами, аменито зроблений, красу кожного стола, якъ практичный и дешевый, бо за лѣдвѣ 1 кр. спиритусу можна приготувити шпѣкъ кавы або чаю. Легкій мовѣ для дитины, безъ всякогъ небезпечности! Нѣякого кнота, нѣякого дыму, нѣякого сому! Для приватныхъ людей, для родня, для гостиницъ и наренъ дѣйстно необходитимый!
1 елегантный аппаратъ до вареня Rapid . . . ар. 3-50
1 нѣмъ чайникомъ и посрѣбленымъ илѣцѣмъ . . . ар. 5—
1 салюновыи аппаратъ до вареня Rapid кылѣтнѣй, съ найделкатѣйшимъ чайникомъ и цѣдцемъ для салюновъ и товариствъ (съ поученемъ, якъ его уживати) . . . ар. 6-50
Вывозитъ масами у всѣ части свѣта о сей аппаратъ за дѣшеветы, красы и легкого обходу съ нѣтъшится незвычайнымъ поштомъ. Бдино спроваджувати чефъ 1782 3—4
Wiener Commissions- und Exportgeschäft ANTON GANS, Wien III, colonitzgasse 8/14.

ЛЯРНЯ ДЗВОНЪ
АНТОНІЯ СЕРФІОНА
въ КАЛУШИ, почта и стация желѣзницѣ тамже.
Получивши на власнѣотъ по старѣйшѣмъ „Ивана и сына Серфѣона“ „Ляряню дзвонѣвъ“ въ Калуши, означену орѣбнымъ медалемъ заслуги, лѣстомъ похвалнымъ и признанемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Колоны (якъ о томъ своего часу газеты дѣсоили, — маю и теперъ на складѣ готовый дзвонъ, чюкою скоро замовленя и прѣваю отарѣ або ушкодженій чюномъ до передиваня за дужеумѣрковану цѣну.
Дякуючи воімъ Ви. праходникамъ и фундаторамъ за воі дотѣпѣшій замовленя въ давѣтѣйшѣй собѣльной а теперъ моѣй власной ляряни дзвонѣвъ прошу о лѣкавій замовленя такъ на поодѣжкѣ новы дзвонъ якъ и на цѣй групѣ. За тревалѣотъ матѣриалу и гармоничный звукъ оныхъ дзвонѣвъ ручу и для тог ошѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ.
1814 1—24
Съ глубокимъ пошанемъ
Антонъ Серфѣонъ.

„ПРВАЛАСЪ НИТКА“
Комедія на 4 сѣрты.
Написовъ Олександръ Я. Коисскій.
Цѣна 30 кр. а. в. в. в.
Въ м. VIII, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Въ тов. „Академичне Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣотати олдѣуючѣ книжки власного выдана:
Руска Библиотека Онискевича Т. I. 2 зр. 50 кр., т. II. 2 зр. 20 кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Навроцкого 1 зр. 20 кр.
За посредствомъ товариства можна дѣотати ще олдѣуючѣ книжки:
Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр. Правда за 1854 р. . . . 1 зр. Обрусоутѣлѣ, із русскаго, 60 кр. Наослѣдованя О. Шухевича 60 „ Кадраль Кобринского . . . 50 „ Житѣ М. Шашкевича, В. Коцовского . . . 25 „ Дноты Шевченка до Бр. Залеского . . . 30 „ Порваласъ нитка . . . 30 „ Выговскій и Хмельничій И. Чечуля . . . 20 „ . . . нѣцѣ, онов. Гоголя 17 „

Закладаюся
за воюку цѣну, шо жадно із мнокихъ конкурѣнтѣвъ не із олдѣйшѣй